

РЕШЕНИЕ

№ 6703

гр. София, 07.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в публично заседание на 12.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **8826** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Н. М. С. и Л. Ч. И. срещу заповед № 006 от 31.07.2012 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане” – Л., с която на основание Национална програма „Асистенти на хора с увреждания”, Приложение 1, т. 1.5. на Н. М. С. е отказано да бъде включен в НП „Асистенти на хора с увреждания”, дейност „Личен асистент”.

С определение от 24.09.2012 г. е оставена без разглеждане жалбата на Л. Ч. И. срещу процесната заповед и производството по делото в тази му част е прекратено.

Жалбоподателят твърди, че оспорената заповед е издадена при неправилно приложение на материалния закон. Поддържа, че отговаря на всички установени изисквания, за да бъде включен в Националната програма „Асистенти на хора с увреждания”, дейност „Личен асистент”. Исква от съда да отмени заповедта като незаконосъобразна.

Ответникът – директорът на дирекция „Социално подпомагане” – район Л., чрез процесуалния си представител юрк. И. изразява мотивирано становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София град, I отделение, IV състав, като обсъди събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено следното от фактическа страна:

С молба – декларация вх. № л-157 от 04.07.2012 г. до директора на дирекция „СП” –

Л. Н. М. С. е поискал да бъде включен в НП „Асистенти на хора с увреждания” (НП „АХУ”), дейност „Личен асистент” на Л. Ч. И. – леля, с която живее на адрес – [населено място], район Л., [улица], ет. 3, ап. 8. В молбата – декларация лицето декларира, че адресната му регистрация е на посочения адрес; че е безработен; че е здрав; няма деца до 18 годишна възраст; няма реализирани доходи от трудова дейност, дейности в областта на селското, горското и водното стопанство, продажба и /или замяна на движимо или недвижимо имущество и др.; не притежава недвижими имоти. Към молбата е представено ЕР № 1595 от 110 от 13.06.2012 г. на ТЕЛК за общи заболявания I МБАЛ на лицето Л. Ч. И., с което е установена 95 % степен на увреждане с чужда помощ със срок – пожизнен.

По справка от ПАМДТ изх. №[ЕИК] от 09.07.2012 г. Н. С. притежава МПС – Ф. Е. СА 5168КС.

Изготвен е социален доклад № Л – 157 от 04.07.2012 г. от служители в ДСП – Л., съгласно който е направено предложение на Н. М. С. да бъде отказано да бъде включен в НП „АХУ” като личен асистент, тъй като не отговаря на условията на чл.10, ал. 1, т. 4 от ППЗСП. Според отразеното в доклада по справка от Агенцията по вписванията на името на починалия му баща М. П. С. са вписани земеделски земи като арендодател в землището на [населено място] от 6,508 дка; 9.401 дка, 7.436 дка по договор за аренда № 65 т.х вх. Р 3357 от 17.07.2006 г., сключен с [фирма] със срок до 2016 г.

Административното производство е приключило с издаването на заповед № 006 от 31.07.2012 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане” – Л., с която е отказано на Н. М. С. да бъде включен в Национална програма „Асистенти на хора с увреждания”, дейност „Личен асистент”, тъй като не отговаря на изискванията на чл. 9 вр. чл. 10, ал. 1, т. 4 от ППЗСП.

Заповедта е връчена на адресата на 10.08.2012 г., като от същия е подадена жалба до директора на РДСП – С. град с вх. № 94-НН-21 от 14.08.2012г. С решение № РД – 01 – 334 от 30.08.2012 г. на директора на РДСП – С. град е отхвърлена жалбата на Н. М. С. и е потвърдена заповед № 006 от 31.07.2012 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане” – Л..

По делото са приети доказателствата по административната преписка, както и Национална програма „Асистенти на хора с увреждания” със съответните изменения и допълнения.

При така установената фактическа обстановка съдът формулира следните правни изводи:

Решение № РД – 01 – 334 от 30.08.2012 г. на директора на РДСП – С. град е връчено на молителя на 03.09.2012 г. чрез писмо с обратна разписка, като жалбата до Административен съд София град е подадена чрез административния орган с вх. № 94НН/21 от 14.09.2012 г. Следователно, жалбата е подадена в 14 - дневния преклузивен срок, установен в чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. С определение от 24.09.2012 г. производството е прекратено в частта на жалбата на Л. Ч. И. срещу процесния административен акт, като определението е влязло в законна сила. Следователно, съдът следва да се произнесе по съществото на спора, като разгледа жалбата на Н. М. С. срещу заповед № 006 от 31.07.2012 г. на директора на дирекция „СП” – Л.. Жалбата се явява неоснователна по следните съображения:

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган съгласно представената

заповед № ЧР – 5 – 174 от 10.07.2012 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане” Л.

Съдът намира, че оспореният административен акт е издаден при липса на съществени нарушения на административно-производствените правила и при правилно прилагане на материалния закон.

Съгласно раздел IV, т. 2 от НП” АХУ”, в дейност „Личен асистент” могат да бъдат включени безработни лица, подпомагани по реда на чл. 9 от ППЗСП или отговарящи на условията за отпускането на този вид помощи и полагащи постоянни грижи за хора с увреждания или тежко болни лица. Безработните лица могат да бъдат включвани в дейността „Личен асистент” и да участват в нея, ако отговарят на следните условия: - да не са в нетрудоспособна възраст по смисъла на § 1, т. 12 от ДР на ППЗСП; - да са членове на семейството или роднини по възходяща или низходяща линия до втора степен, по сребрена линия до втора степен, роднини по сватовство до втора степен или съжителстващи лица по смисъла на § 2, т. 1 от ДР на ЗСП или от семейство на роднини и близки – за дете с трайно увреждане, настанено в това семейство по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето; - да живеят в едно и също населено място с това на лицето, за което полагат грижи; - да не са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст или на професионална пенсия за ранно пенсиониране.

Следователно, първото основно условие за включването на дадено в лица в НП” АХУ”, дейност „Личен асистент” е лицето да отговаря на изискванията за отпускане на социални помощи по чл. 9 от ППЗСП или да му е отпусната такава помощ. За да бъде отпусната месечна помощ по чл. 9 от ППЗСП, лицето трябва да отговаря и на допълнителните условия, съдържащи се в чл. 10 от ППЗСП. Съгласно чл. 10, ал.1, т. 4 от ППЗСП месечна помощ по чл. 9 от ППЗСП се отпуска при условие, че лицата и семействата не притежават движима и недвижима собственост и /или идеални части от нея, която може да бъде източник на допълнителни доходи, с изключение на вещите, които служат за обичайно потребление на лицето или семейството.

При изготвянето на социалния доклад лицата от ДСП – Л. установяват, че съгласно служебна справка от Службата по вписванията [населено място] покойният баща на молителя – М. П. С. е бил собственик на поземлени имоти – ниви в землището на [населено място] в м. „Наджак дере” с площ от 6,508 дка, в м. „Корията” с площ от 9,041 дка и м. „Двата бряста” с площ от 7,436 дка, които имоти са отдадени под аренда на [фирма], като на 11.02.2008г. срок на договора за аренда е удължен до 2016 г. Съгласно приложената справка от Службата по вписванията след 11.02.2008 г. не са отразени други вписвания, отбелязвания и заличавания по персоналната партида. Следователно, след смъртта на М. П. С. (08.08.2011 г.) имотите стават собственост на неговите наследници по закон – съпругата му Й. Н. С. и синът му Н. М. С..

Въз основа на така констатираните факти обосновано директорът на дирекция „СП” – Л. е приел, че Н. М. С. не отговаря на условието за отпускане на месечна помощ по реда на чл. 9 от ППЗСП вр. чл. 10, ал. 1, т. 4 от ППЗСП, тъй като се установява по категоричен начин, че молителят притежава недвижима собственост, придобита по наследство. За описаните земеделски имоти има сключен договор за аренда със срок до 2016 г., което означава, че същите ще бъдат източник на доходи за наследниците на починалия М. П. С., т.е. и за жалбоподателя.

По така изложените съображения съдът намира, че оспорената заповед № 006 от 31.07.2012 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане” – Л. се явява

издадена при правилно прилагане на материалния закон.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 4 АПК, Административен съд
София град, IV състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. М. С. срещу заповед № 006 от 31.07.2012 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане” – Л., с която му е отказано включването в Национална програма „Асистенти на хора с увреждания”, потвърдена със заповед № РД – 01 – 334 от 30.08.2012 г. на директора на Регионална дирекция „Социално подпомагане” – С. град.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: